

عنوان مقاله:

واکاوی چند بیت منسوب به رودکی سمرقندی براساس چند منبع کهن

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 25، شماره 87 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سجاد دهقان - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهیدچمران اهواز، اهواز، ایران

زهره نصیری شیراز - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهیدچمران اهواز، اهواز، ایران

نصراالله امامی - استاد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهیدچمران اهواز، اهواز، ایران

مژگان شیرمحمدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دیوان رودکی از مهم ترین دیوان های شعری حوزه خراسان است که تنها اشعاری پراکنده از آن در برخی متون کهن و متاخر باقی مانده است. نفیسی توانست با تلاش فراوان بخشی از اشعار رودکی را از متون مختلف گردآوری کند و دیوانی مختصر از این شاعر کثیرالشعر فراهم آورد؛ فرهنگ های لغتی همچون: لغت فرس، «صاح الفرس» و... همچنین برخی منابع بلاغی نظیر: ترجمان البلاغه، حدایق السحر، المعجم فی معائیر اشعار العجم و... منابع مورد استناد نفیسی بوده اند. در نوشتار حاضر سعی بر آن است که با معرفی و رفع دو نقیصه در این تصحیح، گامی در مسیر دستیابی به دیوان منقح آدم الشعراى ادب فارسی برداشته شود. این دو نقص، نخست اینکه ابیاتی از رودکی در این منابع وجود دارد که در دیوان مصحح نفیسی و برخی دیگر از دیوان های چاپی ضبط نشده است. دیگر آنکه در این تصحیح با استناد به منابع اشاره شده، ابیاتی به نام رودکی ثبت شده که با مراجعه به این منابع، مشخص می شود که این سروده ها منسوب به شاعری دیگر است. در این جستار سعی شده با مراجعه به برخی کتاب های چاپی و چند نسخه خطی، ابیات منسوب به رودکی که از دیوان مصحح نفیسی فوت شده، گردآوری شود، ابیات تازه منتسب به رودکی مطرح و انتساب های نادرست به او معرفی و مردود شود.

کلمات کلیدی:

رودکی، ابیات تازه، انتساب های تازه، فرهنگ های لغت، نفیسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248011>

